

Ustavni sud Republike Hrvatske

UDK 342.565.2(497.5)(094.3)

PRAVIČNO SUĐENJE

Čl. 29/1. Ustava Republike Hrvatske, NN 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10

Ustavni sud, ocjenjujući navode ustavne tužbe sa stajališta ustavnog prava na pravično suđenje, ispituje eventualno postojanje postupovnih povreda u postupku koji prethodi ustavnosudskom i na temelju toga ocjenjuje je li postupak bio vođen na način koji je podnositelju osiguravao pravično suđenje.

Iz obrazloženja:

»5.1. Mjerodavni dio čl. 29/1. Ustava glasi:

‘Članak 29. Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama ...’

Sadržaj ustavnog prava na pravično suđenje ograničen je na postupovna jamstva pravičnog suđenja, pa Ustavni sud, ocjenjujući navode ustavne tužbe sa stajališta tog ustavnog prava, ispituje eventualno postojanje postupovnih povreda u postupku koji prethodi ustavnosudskom i na temelju toga ocjenjuje je li postupak bio vođen na način koji je podnositelju osiguravao pravično suđenje.

Ustavni sud napominje da postupci pred sudovima moraju biti u skladu s vladavinom prava, koja se može poistovjetiti i s dobrim radom pravosuđa, pa bi prava zajamčena Ustavom i međunarodnim pravnim aktima koja obvezuju Republiku Hrvatsku bila i iluzorna i teorijska, a ne stvarna i učinkovita, kad ne bi postojala obveza sudbene vlasti da u postupku primijeni sva postupovna i materijalnoppravna jamstva pravičnog suđenja

koja su u tom smislu i propisana, kao i obveza da svoje odluke obrazloži. Zahtjev za pravičnošću suđenja i dobrim radom pravosuđa pretpostavlja i pravo stranke u postupku da njezini navodi budu pažljivo ispitani u svakom stadiju postupka. Obveza obrazlaganja odluke i obveza pažljivog ispitivanja navoda stranke imaju osobitu važnost, i to ne samo kada je riječ o korištenju pravom na djelotvoran pravni lijek (čl. 18. Ustava, čl. 2/1. Protokola broj 7 uz Konvenciju) već i zato što predstavlja potvrdu časti i dostojanstva subjekata o čijim se pravima i obvezama odlučuje. Premda u drugostupanjskom postupku obrazloženje drugostupanjske odluke ne mora uvijek biti jednako prvostupanjskom, posebice kad je prvostupanjsko obrazloženje bilo vrlo iscrpno, a drugostupanjsko nadležno tijelo prihvatilo njegovu argumentaciju (presuda Europskog suda za ljudska prava od 29. siječnja 1999. u predmetu *Garcia Ruiz protiv Španjolske*, par. 29.), ipak se i u tako reduciranom obrazloženju drugostupanjske odluke mora jasno pokazati da je drugostupanjsko tijelo 'u stvarnosti ocijenilo sva važna sporna pitanja žalbe' (presuda od 19. prosinca 1997. u predmetu *Helle protiv Finske*, par 60.).

5.2. Ustavni sud podsjeća da je u odluci br. U-III-1001/2007 od 7. srpnja 2010., objavljenoj u NN 90/10 i na www.usud.hr, utvrdio da se jamstva prava na pravično suđenje, sadržana u čl. 29/1. Ustava, primjenjuju i na sudski postupak pred Upravnim sudom (upravni spor) koji je uređen čl. 19/2. Ustava.

5.3. Razmatrajući odluke nadležnih tijela i Upravnog suda kao i navode ustavne tužbe, Ustavni sud nije našao okolnosti koje bi upućivale na povredu navedenog ustavnog prava. Ustavni sud utvrdio je da su nadležna tijela Fakulteta u konkretnom slučaju provela postupak u skladu s mjerodavnim propisima te da su u obrazloženjima osporenih akata za svoja utvrđenja dala pravno valjane i jasne razloge.

Podnositeljica je, nezadovoljna odlukama Fakulteta, pokrenula upravni spor pred nadležnim sudom, a Upravni sud je, provodeći kontrolu zakonitosti pojedinačnih akata, postupao sukladno mjerodavnim zakonskim odredbama. Ocijenivši da je u prethodno provedenom postupku činjenično stanje pravilno utvrđeno te da je pravilno primijenjeno materijalno pravo, Upravni sud je, odbijajući podnositeljičin zahtjev, za svoja utvrđenja dao jasne razloge.

Podnositeljici je tijekom postupka bilo omogućeno pratiti postupak i sudjelovati u postupku uz odgovarajuću stručnu pomoć, kao i poduzimati sve zakonom dopuštene postupovne radnje te ulagati pravne lijekove.

Sagledavajući postupak koji je prethodio ustavnosudskom postupku kao jedinstvenu cjelinu, Ustavni sud utvrđuje da je vođen na način koji je podnositeljici osigurao pravo na pravično suđenje te da joj tim postupcima nije povrijeđeno ustavno pravo iz čl. 29/1. Ustava.«

Odluka, U-III-3499/2009 od 6. lipnja 2012.

*Priradio Damir Juras**

* Mr. sc. Damir Juras, policijski savjetnik, Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske, Split (police advisor, Ministry of Internal Affairs of the Republic of Croatia, Split, e-mail: djuras@mup.hr)